

LÁ THƯ MỤC VỤ

Có lẽ hầu hết các thành viên trong cộng đoàn từ 40 tuổi trở lên đều là những thuyền nhân hay những người đã trải qua kinh nghiệm vượt biên. Có người đi một chuyến là lọt. Có người đi năm lần bảy lượt cũng không xong nên phải ở lại cho đến khi được bảo lãnh. Chuyện vượt biên kể hoài cũng không bao giờ hết vì trăm ngàn trường hợp khác nhau. Mỗi chuyến đi hay mỗi chuyến tàu là một câu chuyện độc đáo và duy nhất. Nhưng có một chuyện mà trong những chuyến vượt biên ai cũng giống nhau là luôn phải “tỉnh thức và sẵn sàng” vì có chuyện là phải đi ngay, chậm trễ là có thể vuột mất cơ hội vượt thoát vĩnh viễn.

Trong bài Phúc Âm Chúa Nhật tuần này Chúa Giêsu cũng dặn dò chúng ta phải sẵn sàng và tỉnh thức “*vì giờ nào các con không ngờ thì Con Người sẽ đến*” (Luca 12:40). Ai trong chúng ta cũng biết rằng một ngày nào đó chúng ta sẽ phải chết, nhưng ai cũng nghĩ rằng, ngày đó không phải là hôm nay, nên không cần gì phải vội vã. Nhưng chúng ta cũng biết rằng có những người không tin là cái chết sẽ đến với họ bất ngờ ngày hôm đó, nhưng mà nó đã đến. Nó đến như “*kẻ trộm trong đêm*”. Nên lời nhắn nhủ của Chúa không bao giờ thừa. ‘Một trong những ngày nguy hiểm nhất của đời sống con người là khi họ khám phá ra chữ “ngày hôm sau” ‘ (William Barclay).

Đời sống là một món quà được tặng ban cho chúng ta để chúng ta ban tặng cho người khác. Lần đầu tiên chúng ta được mang đến nhà thờ chúng ta không được ai hỏi ý kiến. Lần kế tiếp chúng ta sẽ được mang đến nhà thờ mà cũng sẽ không có ai hỏi ý kiến chúng ta. Nên cố gắng ‘chạy xô’ bây giờ là chuyện điên rồ. Chúng ta chẳng sở hữu một cái gì cả. Mọi cái chúng ta có đều là những thứ được cho vay, và có thể bị lấy khỏi chúng ta bất cứ khi nào Chúa muốn. Tuy Thiên Chúa không phải là một bạo Chúa, nhưng Ngài vẫn đặt kỳ vọng nào đó nơi chúng ta. Vai trò chúng ta phải đóng thì đơn giản, nhưng chúng ta phải nghiêm túc thủ diễn vai trò của mình. Có nghĩa là chúng ta phải trả lễ về việc quản lý đời mình ra sao trước mặt Chúa. “*Người ta ban cho ai nhiều, thì sẽ đòi lại kẻ ấy nhiều, và đã giao phó cho ai nhiều, thì sẽ đòi kẻ ấy nhiều hơn*” (Luca 12:48). Chúng ta không thể nhận lãnh đặc ân nếu không chịu nhận lãnh trách nhiệm. Chúng ta phải có trách nhiệm với những quà tặng và tài năng mà Chúa đã ký thác nơi chúng ta. Cho dù đó là một, ba, hay năm bảy tài năng, thì phần lời phải tương ứng với phần vốn đã được Chúa ký thác nơi mỗi người chúng ta. Tội sẽ nặng gấp đôi cho người biết rõ đó là tội mà vẫn cứ phạm; sự thất bại sẽ đáng trách gấp đôi cho người có mọi cơ hội để thành công hơn người khác.

Từ đó, đoạn Phúc Âm tuần này dẫn chúng ta tới sự cánh chung hay sự thưởng phạt ở đời sau. Phần thưởng dành cho người đầy tớ trung tín là sẽ được “*trông coi tất cả tài sản*” của chủ. Còn hình phạt thì có hai loại: bị loại trừ và bị đánh đòn. Người đầy tớ bất trung thì sẽ bị chủ loại trừ. Còn những đầy tớ bất cần thì sẽ bị đánh đòn nhiều ít tùy theo đầy tớ đó biết ý của chủ hay không. Như thế, tuy đoạn phúc âm không nói rõ ràng về thiên đàng, hỏa ngục và luyện ngục, nhưng chúng ta thấy rằng niềm tin tưởng của Giáo Hội về luyện ngục có căn bản trong Kinh Thánh như ở đoạn phúc âm hôm nay. Luyện ngục là nơi chịu ‘*đánh đòn*’ của những người khi chết mà chưa được lên thiên đàng ngay vì còn vướng mắc một số lỗi lầm như “*biết ý chủ mà không sẵn sàng*” hay “*không biết ý chủ mà làm những việc đáng trừng phạt*” (Luca 12:47-48) nhưng họ cũng không đáng lãnh hình phạt bị loại trừ vĩnh viễn hay phải chết đời đời vì không mắc tội bất trung với Chúa (1Gioan 5:16-17).

Như thế tín điều về luyện ngục rất phù hợp với lòng Chúa thương xót và sự công bằng của Ngài. Giống như cha mẹ tuy lúc nào cũng thương con, nhưng muốn con nên người thì đôi lúc phải nghiêm khắc hay phải dùng hình phạt để sửa dạy, răn đe. Điều này cho chúng ta niềm hy vọng vì chúng ta biết rằng ngay cả khi chúng ta chết trong tình trạng không hoàn hảo, hay còn trong tình trạng đang phải chiến đấu, nên có thể sẽ bị đánh đòn “*vài roi*” nhưng rồi sẽ được cho vào hưởng hạnh phúc muôn đời trên quê trời.

Và tín điều này cũng cho chúng ta niềm vui và niềm an ủi trong việc lãnh ơn toàn xá trong Năm Đức Tin vì khi chúng ta lãnh ân xá chúng ta có thể nhường chúng cho các linh hồn ông bà cha mẹ anh chị em hay thân bằng quyến thuộc hiện còn đang ở trong luyện ngục. Nhờ ân xá của chúng ta, các linh hồn ấy sẽ được rút ngắn thời gian thanh luyện tội lỗi và sớm được về quê trời hưởng ánh sáng ngàn thu bên Chúa cùng với triệu thần thánh trên thiên đàng. Và rồi khi được “*trông coi tài sản*” ơn phúc của Chúa, họ sẽ cầu bầu cùng Chúa mở kho tàng ân thiêng của Ngài mà ban mọi ơn lành hồn xác cho chúng ta. Như thế, chết không có gì đáng sợ vì không phải là một vĩnh viễn chia li mà chỉ là bước vào một sự hiện diện và mối tương quan mới với Thiên Chúa và với gia đình và bạn hữu thôi. Đây là điều thật tuyệt vời phải không quý vị?